

PIRTIN VIESTI

N:o 2/2001

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n jäsenlehti

JOUKKOKIRJE

OPISTOELÄMÄÄ 60 VUOTTA SITTEEN

Eevi Kyllönen (ent. Kuvaja) ja Paula Pesonen (ent. Kyttälä) vuosikurssilta 42-43 muistelevat

Oppilaita oli opiston historian toisella vuosikurssilla 31 tyttöä, poikia ei ollut yhtään. Vanhin työstä oli 21, nuorin 16, suurin osa 17-18 -vuotiaita. Oppilaita tuli Kuhmosta, Sotkamosta, Äänislinnasta, Vienan Karjalasta, Enosta, Pielisjärveltä, Nurmeksesta. Sisärukket, serkkuset ja naapurit seurasivat usein toisiaan opistoon; esim. Paulan sisaret Rauni ja Marja kävivät opiston, Juuasta tulivat Väyrysen ja Pennasen ja Salmenkylästä Puumalaisen sisärukket. Joskus opiston käynyt äiti lähetti lapset omille jalanjäljilleen; esim. opiston emännän, Irma Kuittisen perheestä opiston ovat käyneet äiti Lyydia Polvinen (ent. Komulainen) 44-45, lapset Irma 66-67, Heino ja Meeri, serkkuja Irman isän puolelta ja vieläpä lähinaapureiden lapsetkin seurasivat esimerkkiä. Irman Mirja-sisko kävi opiston rippikoulun.

Elämä opistolla oli mukavaa, ketään ei syrjitty ja opettajat olivat oikein ihania. Yksi kuhmolainen tyttö oli ollut sotavankina koko talven, mutta vankeudesta ei koskaan puhuttu. Olisikohan pitänyt vähän edes puhua, niin ei olisi jäänyt väärinkäsityksiä; vuosia myöhemmin Helvi Valkonen oli kysynyt Eeviltä, että mitä se tyttö oli tehnyt kun oli vankilassa talven joutunut olemaan. Joku oppilaista oli sotaeski, joku sotaorpo, mutta opistolla kaikki kuuluivat samaan perheeseen. Eevi myöhästyi hieman opiston aloitushetkestä kuullakseen, miten Martta Piironen ja Siiri-Elma Heikkinen jo lauloivat "Siion Siion olkoon onni sulla". "Se oli niin ihanan kaunista."

Ainoa harmillinen asia opistolla oli nälkä. Ruokaa oli kyllä, mutta yleensä niukalti. Lantua oli pöydässä usein ja punajuuripihvejä, mutta leipää, maitoa, sokeria ja voita vain maistiaisiksi. Kotoa tuli joskus paketissa kukkoja, ja silloin oli hyvä. Kun Eevi täytti 18 vuotta, lähetti äiti kotoa herkkuja ja juhliissa myös laulettiin ja lausuttiin runoja.

Oppiaineista suurin osa oli käytännön aineita kuten käsitöitä, äidinkieltä, maatalousaineita, kotitaloutta, mutta myös uskonto, laskento, laulu kuuluivat lukujärjestykseen. Liikunta oli lähinnä kävelyä, maidonhaku-reissuja Honkalaan ja ilta - ja aamumatkoja Kannokkolan taloon. Koska opistolla oli ahdasta, nukkui osa opiskelijoista lähellä olevassa Kannokkolan talossa. Sinne marsittiin polkua pitkin opettajan kantaman lyhdyn valossa ja aamulla tultiin takaisin opistolle, jossa ruokailut ja opetus järjestettiin. Nukkumisvuorot vaihtuivat joululta, ja syksyn "evakkolaiset" pääsivät nukkumaan opiston saliin. Oppilaat vetivät jäitä pitkin oljilla täyttämänsä, kotoa tuodut patjankuoret mukanaan Kannokkolan, jonka toisessa huoneessa nukuivat oppilaat kerrossängyissä ja toisessa opettaja.

Kotona ei kesken opiskelun käyty muulloin kuin jouluna, eivätkä kaikki edes silloin huonojen kulkuyhteyksien vuoksi. Paula tosin kävi koko opiston kotoaan, Lipinsaaresta käsin. Pääsiäislomalla oppilaat johtaja Toivo Salomaan johdolla tekivät junamatkan Viipurin ja Imatran kautta Helsinkiin. Kaksi työstä oli laittanut matkan kunniaksi permanentit. Opettajat eivät kiharoita ihailleet, päinvastoin, koska "Helsinkiin ei olla menossa näyttämään miten kauniisti tukka on." Salomaa johti joukkoa sotilaspuvussa,

mutta oppilaiden vaatetus oli "epämääräistä". Joku sivusta seurannut kaupunkilainen olikin Imatran tutustumiskierroksella ääneen ajatellut, että siinä menee työvelvollisia. Helsingissä majoituttiin Malminkadulla, Evankeliumiyhdistyksen tiloissa. Silloinen yhdistyksen johtaja K.V. Tamminen antoi jokaiselle oppilaalle muistoksi hartauskirjan. Eevin ja Siiri-Elman yllätti kesken kirkkoon tutustumisen mahatauti, eikä vessaa ollut löytöä mistään. Kun tytöt vessanetsintäreissulta lopulta palasivat kirkolle, ei muuta porukkaa näkynyt missään. Vähän huolestuneina tytöt lähtivät ajelemaan raitiovaunuilla pitkin Helsinkiä. Sillä reissulla tuli Korkeasaarikin tutuksi, mutta opiskelukaverit löytyivät vasta illalla majapaikasta.

Muita pitkiä retkiä ei opistovuoden aikana tehtykään, mutta lähistöllä käytiin kyläilemässä Ikolassa ja Paavolassa. Laskiaisena mentiin junalla Nurmekseen kirkkoon ja rukoushuoneelle. Juhlan jälkeen käveltiin 10 km:n matka takaisin opistolle.

Opiskelua oli joka päivä ja tuntien lisäksi Helvi Valkonen piti ylimääräistä kuoroa. Sunnuntai-iltaisina järjestettiin ohjelmallisia toveri-iltoja, joihin tuli kyläläisiä tuvan täydeltä. Runojen, laulujen, näytelmien, vuoropuhelujen suunnitteluista ja esityksistä huolehtivat enimmäkseen oppilaat. Kerran esityksessä vienankarjalaisen Veeran vuorosanat olisivat olleet: "Mihinkä sitten turvasi panet kun kuoleman hetki tulee." Harjoituksissa kaikki meni oikein, mutta esityksessä Veera päätti hieman muuttaa sanoja, "koska ei voinut juhlassa sanoa rumasti." Niinpä Veera sitten reippaasti kajautti: "Mihinkä sitten naamasi panet kun kuoleman hetki tulee." Veera kun sotki sanat turva ja turpa.

Opetustarvikkeista oli pulaa. Pirtissä oli kangaspuut, mutta lankoja tai kankaita ei monellakaan. Kekseliäisyyttä kyllä riitti. Eevi ompeli säkistä taulun. Säkkiin oli sinisellä painettu Viipurinlinnan kuva, ja sen Eevi ristipistoilla koristeli. Paula teki flanellisen vauvannutun.

Uskontotunteja kävi pitämässä pastori Eino Mäkinen, joka tuli hiihtämällä Porokylän varuskunnasta. Joulun jälkeen uskontotunteja kävi joskus pitämässä myös opiston johtaja Salomaa, joka oli ensimmäisen kerran oppilaiden seurassa vasta joulujuhlassa. Ikuisesti muistoissa säilyy esiintyjillä Tiernapoikien esitys, jota varten Eevin naama mustaksi värjättiin. Lastenhoitoa opetti Valma Salomaa ja vauvan virkaa toimitti nukke, jota pestiin ja kapaloitiin. Oppilaat jaettiin ryhmiin, joista toinen teki käsitöitä ja toinen keittiötöitä. Talousopettaja piti oppilaille tiukempaa kuria kuin muut opettajat.

Koska kaikki toiminta tapahtui samassa tilassa, ruoka-aikana sahalautoista tehdyt opetuspöydät puhdistettiin ruokapöydiksi. Opiston ainokaisen lehmän hoiti Signe Suhonen, joka oli jäänyt opistolle ensimmäisen vuosikurssin käytyään.

Sähköä eikä vesijohtoa opistolla 60 vuotta sitten ollut, mutta puhelin oli. Mukavuuksia olivat sauna, jossa myös pyykättiin ja ulkohoyskä. Valaistuksena oli karbiidi-lamppu ja pirtin uuni, jonka ääressä esimerkiksi laulutunnit, jolloin ei paljon valoa tarvittu pidettiin.

Opistovuoden jälkeen monet pitivät yhteyttä

Tapaaminen Toveripäivillä -80 luvulla Hilja, Helvi, Siiri, Paula (takana oikealla), Siiri-Elma, Aino ja Eevi (edessä oikealla)

keskenään ja yhä tapaavat silloin tällöin Toveripäivillä. Tulevana keväänä, jolloin vietetään opiston 60-vuotisjuhlia, voi Koh-tavaaraan tulla koko viikoksi viettämään "Vanhojen toverien viikkoa", oikeaa muistojen viikkoa. Viikko huipentuu Marianpäivän

Toveripäiviin ja 60-vuotisjuhliin. Tervetulleita muistojen viikolle ovat kaikki opiston ystävät, sekä opiston käyneet tai muuten talon tuttavaksi löytäneet. Viikon ohjelmasta lisää opistolla tapahtuu -listassa.

OPISTON 60-VUOTISJUHLAT & TOVERIPÄIVÄT 17.3.02

Jumalanpalvelus Nurmeksen kirkossa
Lounas opistolla klo 12
Päiväjuhla klo 13, juhlapuhe Seppo Suokunnas
Päätöskahvi

TERVETULOA

Lounas ja kahvi 60 mk

Mahdolliset muistamiset opiston tilille
Sampo 800012-7039 5172 viitenumera 6936. Kiitos!

**JOULURAUHAA JA
ONNELLISIA PÄIVIÄ VUONNA 2002**

JOKAISELLE PIRTIN VIESTIN LUKIJALLE

toivottaa
Nurmeksen evankelisen opiston väki

LUOTAMME JOULUN JÄLKEISEEN ELÄMÄÄN

Aloitin Karkun ja Nurmeksens evankelisen opiston rehtorin tehtävissä elokuun alussa tuntematta kumpaakaan toimintayksikköä oikeastaan lainkaan. Nurmeksessa esimerkiksi en ollut koskaan käynyt edes pihassa, saati sitten oven sisäpuolella. Opistokokonaisuudesta tiesin jotakin, toisten kertomana. Kertojasta riippuen tiedot sävyttyivät eri tavalla.

Nurmeksens tilannetta kuunneltuani, historian papereita selaamalla ja sitten paikan päällä käymällä mieleeni väistämättä tuli aikanaan julkaistu Karin piirros, jossa kaksi porsasta karsinassa katseli kirves kädessä lähestyvää isäntää samalla pohtien joulun jälkeisen elämän olemassaoloa.

Opiskelijamäärän hiipussa on kirveen uhka tullut yhä ilmeisemmäksi. Uhkaa ei yhtään pienentänyt kuluvan syksyn erämatkailulinjan pienuus sekä humanitäärisen avun linjan peruuntuminen vähäisen ilmoittautujamäärän vuoksi.

Mutta nyt tilanne näyttää valoisammalta.

Koulutussuunnittelija Jarmo Tamminen, markkinointisihteeri Kristiina Vuorela sekä vararehtori Maija-Liisa Pasanen-Karhu ovat ponnistelleet utterasti ja tuloksettaasti uusien toimintamuotojen ja yhteistyökumppaneiden löytämiseksi sekä entuudestaan olleiden edelleen vahvistamiseksi.

Vuoden vaihteen jälkeen varmuudella alkava humanitäärisen avun linja muodostuneine yhteistyöverkkoineen, eräinstituuttiyhteistyö, seurakuntayhteistyö, päänavausyhteys itärajan takaiseen maailmaan sekä erityisesti vielä perinteisen erinomainen ja kitkaton yhteistyö piirisihteeri Jukka Näkin kanssa, avaavat upean näköalan joulun jälkeiseen elämäämme.

Opiston uusi kukoistus on puhkeamassa kukkaan.

Hän, jonka syntymästä ilmoittaessaan enkeli sanoi: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle”, jätti meille myös jälkeensä lohduttavan kehotuksen: ”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaa ja uskokaa minuun” sekä mahtavan lupauksen: ”Totisesti, totisesti: mitä ikinä te pyydätte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille.”

Elävästä Jumalasta iloiten, hänen sanassaan antamiin lupauksiin luottaen, pyydänkin Sinua, Pirtin Viestin lukija, rukouksessa muistamaan opistoamme ja meitä sen henkilökuntaa.

Vastustajamme, sielunvihollinen, häirii aktiivisena ja epätoivoisen äreänä ympärillämme tietäen väistämättömän tappionsa ylivoimaisen aseemme, rukouksen, edessä.

Ilman rukouksen voimaa olemme avuttomia.

Samalla haluan toivottaa Sinulle sekä läheisillesi oikein runsasta Jumalan siunausta sekä mahdollisuutta hetken hiljentymiseen Vapahtajamme syntymäjuhlan merkeissä.

Pentti Rantanen
rehtori

JOULUINEN JOULU OPISTOLLA 24.-26.12.01

Aatto

Alkaen klo 11 majoittuminen, 12 joulurauhan julistus, 12.30 joulusauna, 14 seurakunnan alkuhartaus, päiväkahvi, sytytetään kynttilät läheisten muistoksi opiston pihamaalle, lauletaan joululauluja ja tutustutaan/Aini Riikonen laulattaa, 17 jouluateria, tarjolla perinteisiä jouluherkkuja, joulupukki käy

Joulupäivä

9 aamiainen, 10 jouluaamun hartaus/Kyllikki Tiensuu, joulurunoja/Riitta Tiensuu, ulkoilua, pikkulenkki opiston kodalle nuotion ääreen, 15 päivällinen, tuolijumppa, lauletaan joululauluja Pekka Eskelisen säestyksellä, iltapala

Tapaninpäivä

8 aamiainen, 9.30 aamuhartaus/Liisa-Helena Kuittinen, muistojen aamu/Liisa-Helena Kuittinen kertoo ja jututtaa, 12 lounas, yhteislauluja, 14 päätöskahvi

Joulun ajan hinta 950 mk/henkilö sisältää ohjelman, täysihoidon (mainittujen ruokien lisäksi myös pientä välipalaa varataan asuntoon), majoituksen 2 hh (1 hh-lisä 100 mk) sekä liinavaatteet. Perushoitaja Aini Riikonen päivystää opistolla miehensä Ossin kanssa koko joulun ajan.

Tapaninpäivän lounas avoin myös muille kuin kurssilaisille, hinta 85 mk, 4-12 v. 45 mk, ilmoittautuminen ennakkoon. Ilmoittautumiset joulun viettoon mahdollisimman pian ja viimeistään 30.11.01.

HUMANITÄÄRISEN AVUN KURSSI Yhteisvastuun taitoja oppimaan 4.2.-10.5.2002

Auttamisen halua, mutta tiedon tai taidon puutetta? Uutta suuntaa etsimässä?

14 ov:n (10 lähivk, 4 etävk) kurssillamme saa taitoja & valmiuksia humanitäärisen työn tekemiseen kotimaassa ja ulkomailla. Kurssin aikana ideoidaan ja toteutetaan projektimatka. Osallistujilta ei edellytetä aikaisempaa kokemusta humanitäärisestä työstä. Kokonaishinta 5500 mk, osaksi ajaksi kurssille tulevat: yksittäiset viikot 800 mk. Vähintään 8 vk kestävään opiskeluun voi hakea valtion opintotukea. Hakuaika kurssille 10.1.02 asti, hakulomakkeet opistolta. Kurssin opettaja terveydenhuollon delegaatti Tarja Tuovinen-Bissig.

I Yhteisvastuun kurssi 15 pv

Humanitäärisessä työssä tarvittavia tietoja ja taitoja
Sosiaaliturvan todellisuus
Humanitäärisen avun järjestöjä ja niiden toimintaa
Tiedottamisen perustaitoja
Projektin alustavat suunnitelmat
Kielikoulutus (kestää koko kurssin ajan)

II Kansainvälisen vastuun

kurssi 15 pv

Vieraat kulttuurit
Kehitysmaatietous
Tiedottamisharjoituksia
Kehitysyhteistyö

III Lähimmäisenrakkauden

kurssi 5 pv

Itsensä tunteminen
Empatia
Ihmissuhde, -johtamis -ja selviytymistaitoja

IV A Projektin

varainhankinta 10 pv

Edellisten jaksojen oppien soveltaminen käytäntöön
Ideointi ja varojen keruu
Projektin järjestelyt

IV B Projektivaihe 10 pv

Projektin toteutus
Palaute/arviointi

Tarja Tuovinen-Bissig, opiston humanitäärisen kurssin vastuhenkilö:

”Tämän vuoden keväällä saimme mieheni kanssa yllättävältä taholta viestin kotiimme San Cristobaliin, Meksikoon: yhteistyötarjous Nurmeksens evankeliselta opistolta koskien humanitäärisen avun kurssia. Olimme juuri ostaneet itsellemme kodin läheltä opistoa ja työtarjous ei olisi voinut tulla sopivammalta taholta.

Nyt puoli vuotta myöhemmin olemme asettuneet asumaan Nurmeksens ja humanitäärisen avun kurssin suunnitteluvaihe on käynnistynyt. Seuraavaksi toivomme, että sen sisältö puhuttelisi mahdollisimman montaa asiasta kiinnostunutta, niin että vuoden 2002 helmikuussa pääsisimme aloittamaan luultavasti ensimmäisen tämän sisältöisen kurssin Suomessa. Kurssilla keskitytään paitsi tiedon hankkimiseen, myös omaan henkiseen kasvuun. Olen tullut kymmenen vuoden aikana Suomen Punaisen Ristin terveydenhuollon delegaattina huomaamaan, miten tärkeää itsetuntemus, tasapaino ja rauha ovat työssä, jota tehdään sodan ja kaaoksen keskellä. On tärkeää selvittää itselleen, mitkä ovat ne arvot elämässä, joita haluaa seurata. Arvojen selkiinnittäminen auttaa jaksamaan, kun työtä tehdään vieraassa maassa, jossa olot saattavat olla hyvinkin primitiiviset: vettä

Khao-I-Dangin pakolaisleiri Kamputsean rajalla Thaimaassa; Tarja ja pieni potilas

on niukasti, on joko liian kuuma tai liian kylmä, ruoka on liikaista, ympäristö on turvaton, luonto on meille tuntematon eläiminen ja kasveinen ja ihmisen kieli, tavat ja tottumukset ovat meille outoja. Auttaja voikin joutua autettavaksi. Minulle työni auttajana on tuonut iloa elämääni. Auttaessaan saa aina monikeräisesti takaisin. Se ilmenee hymynä, kiitollisena katseena, käden puristuksena. Siis auttamisen iloa kaikille!”

OPISTOLLA TAPAHTUU VUONNA 2002

KIELIKOULUTUSTA:

- 11.-13.1. Englantia abeille, 15 oppituntia ainekirjoitusta, luetun ja kuullun ymmärtämistä
 14.-18.1. English for You I, jatko 8.-12.4.
 21.-25.1. English for You II, jatko 15.-19.4.
 28.1.-1.2. English for You III, jatko 22.-26.4.
 25.2.-1.3. Saksan alkeiskurssi, jatko 2.-6.4.

Kielikursseilla opettaa FK Maija Liisa Pasanen-Karhu, á-hinta 900 mk, 25 oppituntia, kirjat hankkii kukin kurssilainen itse.

HENGELLISIÄ KURSSEJA:

- 19.-20.1. Siionin kannel –kuorokurssi, mukana Kullervo Puumala, Anna-Maija Potinkara, Päivi Rimpiläinen, 230 mk
 28.1.-1.2. Raamattukurssi, Markuksen evankeliumi/Lasse Nikkarikoski ja Psalmit/Vesa Äärelä
Ohjelmarunko:
 Psalmien kirja-kätkössä oleva aarre
Maanantai: Psalmit – Kirjon rukouskirja, Johdanto psalmeihin, Psalmi 22, Tiistai: Tuttu psalmi, entä sisältö, Psalmi 23, Laki, elämä ja vihollinen Psalmeissa (Ps 119, 139, 5),
Keskiviikko: Psalmit ja rukous (Ps 13), Psalmit jokapäiväisessä käytössä (Ps 84)
 Markuksen evankeliumi
Keskiviikko: Ilon aika (Mk luvut 1-4), Torstai: Älä pelkää, vaan usko (Mk 5-8), Kirkastusvuorella (Mk 9-12), Jeesus puhuu lopunajoista (Mk 13-16), Messu

Siionin Kanteleen lauluja laulattamassa Anna-Maija Potinkara, taukojumppauttamassa ja hieromassa Eeva Koistinen Karjalainen.
 Kurssin hinta 650 mk, hoidot maksetaan erikseen.

- 9.-12.5. Hiljaisuuden retriitti, ohjaa aikuistyöntekijä Leena Riitta Karvinen, hinta 700 mk

TALVEN KUNTOKURSSEJA:

- 14.-18.1. Kilot kuriin, kevyttä ruokaa, liikuntaa, kylpyläkäynti, 850 mk
 16.-22.2. Lunta tulvillaan
 24.2.-2.3. Kevättä kohti
 4.-8.3. Hiihdä päivät, opiskele illat käytännön englantia, hinta 850 mk
 16.-22.3. Keväthangille

Lunta tulvillaan, kevättä kohti ja keväthangille á-hinta 1100 mk, 4-12 v. 650 mk, ohjelmassa hiihtoretkeä ohjastusti ja ominpäin, taukojumppaa, liikunta-aiheisia alustuksia, lapsille muutamia omia ohjelmia

HIIHTOMATKOJA:

- 2.-9.3. Hiihto –ja laskettelumatka Enontekiölle, hinta noin 2100 mk, matkanjohtaja Jukka Näkki, lisätietoja Jukalta puh. 0400-183 020
 27.3.-1.4. Pääsiäismatka Räisälään, hinta 1600 mk, matkanjohtaja Jukka Näkki, aamu –ja iltavennyttelyihin patistamassa lääkintäjumppari Eeva Koistinen-Karjalainen, hieronnat maksetaan erikseen, hiihto –ja lasketteluretkeä tekee jokainen omaan tahtiinsa, bussikuljetus aamuin illoin Suomutunturin rinteille.
 Hiihtomatkojen hintoihin sisältyy bussikuljetus Joensuusta Nurmeksen kautta, kuljetukset rinteisiin, majoitus, ruoka; aamiainen, retkievät, päivällinen, iltapala. Räisälässä majoitus 4 hh, mukaan sopii korkeintaan 36 kurssilaista. Omat liinavaatteet mukaan! Huom! Rinneliput eivät sisälly hintaan.

MUITA TAPAHTUMIA:

- 12.2. Ikäihmisten virkistyspäivä, lauluja, liikuntaa, hyvää ruokaa. Päivä toteutetaan yhdessä Kyrölän palvelukeskuksen kanssa.

11.-13.3. Saattohoitokurssi, opettaa sosiaali –ja kriisityöntekijä Helvi Klemetti, joka on toiminut 15 vuotta kotipalvelun ja vanhainkotien työhönohjaajana. Nykyisin hän toimii Inkerin kirkossa. Käsiteltäviä aiheita mm. sairaus ja suru, kriisit ja traumaattiset kriisit, kuoleman kohtaaminen, vainaja ja omaiset, rituaalit, ammattiauttajan myötätuntouupumus ja selviytymiskeinot. Teemoja käydään läpi luennoin ja luovin menetelmin. 24 opetustuntia, hinta 850 mk, kurssille sopii 20-22 kurssilaista, kurssi suunnataan lähinnä hoitotyöhenkilöstölle.

11.-17.3. Muistojen kurssi, ”Vanhat toverit”, koko viikon hinta ma-su 700 mk, yksittäiset päivät 110 mk (sis. ruuat, ohjelman ja yöpymisen), päivät á 50 mk (sis. lounaan ja päiväkahvin) tai á 80 mk (sis. lounaan, päiväkahvin ja päivällisen). Viikon ohjelmassa muisteluhetkiä, Siionin Kanteleen lauluja, raamattutunteja, liikuntatuokioita. Jos jollakulla on tallessa opistoaikaisia valokuvia, värssyvihkoja, ainevihkoja tms., voisi niitä tuoda näytille ja muisteluhetkien pohjaksi. Opiston valokuva-albumit ja leikekirjat esillä tutustumista varten.

16.-17.3. Miesten päivät, Miehen mitta, isäntänä Jukka Näkki, 230 mk, lauantaina omaa ohjelmaa, sunnuntaina osallistutaan Toveripäiville

17.3. Toveripäivät ja opiston 60-vuotisjuhlat
 Jumalanpalvelus Nurmeksen kirkossa, liturgina Seppo Suokunnas, lounas opistolla, päiväjuhlassa mukana mm. Seppo Suokunnas (juhlapuhe), Kyllikki Tiensuu, Aune Surakka sekä eri vuosikurssien edustajia, lopuksi kahvit, ruoka ja kahvi yht. 60 mk

13.-17.5. Puutarhatakkoot, talkoilemaan voi tulla päiväksi, kahdeksi tai vaikka koko viikoksi. Ei kurssimaksua, ruoka ja päiväkahvi maksutta työtä vastaan. Siivotaan opiston pihapiiri, saari, aitat ja saarimökit kesäkuunoon. Talkoolaisia tarvittaisiin myös sisähommiin kuten kirjaston ajan tasalle järjestämiseen – kirjastoa voisi tulla järjestämään muulloinkin kun keväällä.

KESÄLLÄ KOHTAVARASSA:

- 10.-13.6. Pajutöiden alkeiskurssi, sekä kerätään ja käsitellään pajuja että punotaan hedelmäkori. Aikaisempaa kokemusta pajunpunonnasta ei tarvita. Kurssille sopii 10 kurssilaista.
 17.-20.6. Retkeilykurssi vaikka koko perheelle kurssi, retkeilytaitoja ja yhteisiä retkiä
 24.-26.6. Tilkkutyökurssi, opettaja Vuokko Isaksson
 24.-26.6. Nypläyskurssi, opettaja Maija Hakkarainen
 29.-30.6. Luontomatka ilutapahtuma, erämatkailuun liittyviä asioita, mm. tukkilaistaitojen, eräperinnetaitojen esittelyä
 1.-10.7. Nurmeksen Nuori Musiikki, solisti –ja kamarimusiikkileiri ja konserttisarja. Nuoren Musiikin teema kesällä –02 Suomen säveltäjät Karjalassa, leirin soittimet; piano, sello, alttoviulu, viulu, klarinetti ja klassinen kitara.
 15.-19.7. Karjalaisen kulttuurin kurssi, ”Siellä ne siintävät” – menetettyjen Suomenlahden ulkosaarten ja Kannaksen rannikon saarten kadonnut maailma ja elämänmuoto. Tutustutaan Suomenlahden saarten mm. Suursaaren, Lavansaaren, Tyttärsaaren ja Seiskarin sekä Viipurinlahden ja Koiviston saarten vaiheisiin ja kulttuuriperintöön. Asiantuntijaluentoja myös talonpoikaispurjehduksesta, erilaisista salakuljetusmyyteistä ja saarten kirkkohistoriasta.
 19.-22.7. Kurssimatka Viipuriin, Johannekseen, Koivistolle, Terijoelle ja Kronstadtin. Matkaan lähdetään sekä Helsingistä että Nurmekselta ja tavataan Lappeenrannassa, mistä bussi lähtee noin klo 20. Yöpymiset Johanneksessa; retket Uuraaseen, Koivistolle ja Summaan ja Terijoella; retki Kronstadtin. Paluu Viipurin kautta Lappeenrantaan. Matkajohtajana ja asiantuntijana dosentti Silvo Hietanen, alustava hinta-arvio 1600 mk - 2000 mk.
 19.-22.7. Lukiolaisten kielikurssi, englannin ja ruotsin keskeisiä kielioppiasioita ja sanastoa.

KESÄKURSSEISTA ENEMMÄN PIRTIN VIESTISSÄ 1/2002

Nurmeksen erämatkailulinjan vetäjän tervehdys ja esittäytyminen

Tomi Lahtinen ”tukkilaistaitoilee”

”Nimeni on Tomi Lahtinen. Lähtöisin olen Lempäälästä, pienestä ja idyllisestä kunnasta aivan Tampereen kupeesta. Harrastuksiini kuulu yllätys yllätys – luonto kaikissa muodoissaan, vaikkakin olen nykyään suuntautunut enemmän eräperinneten ja primitiivitaitojen puolelle. Viime vuosina kuvioihin on tullut mukaan myös tukkilaistaidot, joiden ansiosta olen joutunut puolipakolla harjoittelemaan myös uimista ... pussihousuissa. Nurmeksen opisto tuli minulle tutuksi vuonna 1999, jolloin kuulin täällä järjestettävästä erämatkailulinjasta. Tuolloin erämatkailukouluttajana toimi Markku

Kuusjärvi, rippikouluohjaajani Lempäälästä. Kävin erälinjan 18.1.-17.12.1999 ja suoritin erä –ja luonto-oppaan ammattitutkinnon joulukuussa –99. Erä –ja luonto-oppaan toimet aloitin tammiukuussa 2000 freelancerina Lempäälässä ja jatkoin maaliskuuhun 2001, jolloin aloitin vakinaisena oppaana Pohjolan Vihreä Polku –matkailuyrityksessä. Toimenkuvaani kuuluivat kaikenlaiset erä –ja luonto-oppaan tehtävät mm. kiipeily, melonta ja primitiivitaidot. Eräopaskouluttajana Nurmeksessa aloitin viime elokuussa, jolloin nykyinen kurssi alkoi.

Eeva Kontturi, opiston erämatkailulinjalainen:

MUOTKATUNTURIN KOULUTUSVAELLUS 3.-13.9.01

Aloitimme, me yksitoista innokasta erä -ja luonto-opaskokelasta, opiskelumme tähän niin monipuoliseen ammattiin 13.8.01 tähtäämässä ammattitutkinto heinäkuussa -02. Ensiapu -ja retkeilytaitoja ehdimme harjoitella ennen kuin suuntasimme kauas pohjoiseen ensimmäiselle vaelluksellemme. Vaellus ja moninainen siihen valmistautuminen oli suurimmalle osalle uutta. Tuntemukset olivat hieman jännittyneet ennen lähtöä; onko nyt kaikki tarpeellinen mukana, onko jotain tarpeetonta, rikkakin painaa liikaa ... mutta ei muuta kuin reippain mielin matkaan. Tuli mitä tuli, se kestetään. Onhan tämä tavallaan testi myöskin ryhmänä yhdessä toimimisesta.

Vaelsimme monipuolisessa, vaihtelevassa maastossa, helppokulkuista paljakkaa, suota, rämeikköä, jäkäläkangasta, kivikkoista tunturinrinnettä, ylös ja alas ... Peltojoen ylitys oli mieleenpainuva, koska virta oli vuolas ja pohjan kivikko liukas. Siitä vaan lahkeet ylös, rinkanremmit auki, kengät olalle, keppi käteen ja veteen. Lahkeet siinä vaan kastuivat ja jalat saivat kaipaamaansa virkistystä.

MATKAN TUNNELMISTA MUUTAMIA PÄIVÄKIRJAMERKINTÖJÄNI

"Noustaan tunturiin ja kuljetaan sumussa ylhäällä. Välillä näkyy poroja, tuulee hieman. Kun selkenee, näkyy Peltojärvi ja tunturit sen takana. On keltaista ruskasta, maa on punaisen hehkuva -kaunista. Maasto on vaihtelevaa, suuret korkeuserot, karuus silti rehevää. Paljakassa on hyvä kävellä. Variksenmarjat ovat todella mehukkaita."

"Tätä maisemaa ei opi muuta kuin täällä kulkemalla. Täälläkin pätee se, että korkealta näkyy kauas ja oman sijaintinsa pystyy niin määrittämään - ellei sitten tule yllättäen sanaka sumu. Vain kompassi voi johdattaa oikeaan suuntaan, mitään kiintopistettä kun ei ole."

Eeva Kontturi Peltojokea ylittämässä

Tulevia eräoppaita Muotkatunturin vaelluksella

"Märkäpuunuotion tekeminen on oma taiteenlajinsa. Puiden keruu pitkin märkiä metsiä on ihan hauskaa. Ilta menee varusteiden kuivattelussa. Elävä tuli on sentään jotain. Yön äänet, kirkastuva tähtitaivas ja kuu, kaikki se lupaa loistavaa jatkoa vaellukselle."

"Luppopäivänä istun hiljaa tunturissa; tämä rauha, tämä avaruus, upea väriiloisto. Isosarvinen poro tulee aivan lähelle. Upean näköisiä eläimiä, jotka kuuluvat juuri tähän maisemaan. Taivaanranta tunturikoivujen välissä houkuttelee kulkemaan aina vain kauemmaksi, mutta en tohdi lähteä, kuunnella Lapinnoidan kutsua vaeltamaan. Aina tunturinhuipun jälkeen olisikin uusi huippu ja matka jatkuisi loputtomiin. Kulkija on sankari omassa elämässään. Täältä ei maltaisi palata."

"Illan leiripaikka Ylemmällä Honkavuomalla on todella siisti. Kosken kohina luo oman viehätöksensä. Tunnen olevani etuoikeutettu ollessani täällä. Tämä on oma valinta, eikä tätä voi mitata rahassa. Nautin joka solullani."

"Hauhipäältä näkyy kauas, toinen toistaan sinertävämpiä tuntureita, joitten ilme muuttuu sitä mukaa kuinka urinko niitä valaisee. Jotkut paikat ovat mystisen näköisiä - en ihmettele ollenkaan maahisten ja haltijoitten olemassaoloa ja tarinoita niitten elämästä. Suuret kelot ja ikihongat herättävät kunnioitusta. Äskettäin kaatunut puu on tosi kakkäräinen ja sen sisus hehkuu punaisena kuin kojamon punainen liha."

"Viimeisenä aamuna tapaamme Karkun evankelisen opiston erälinjalaiset ja kuulemme terrori-iskusta. On ollut hienoa olla tietämättä mistään mitään. Ei asioitten kulkuun kuitenkaan voi aina vaikuttaa vaan ne menevät omalla tavallaan."

"Paluumatkalla porukka on väsynyttä, mutta luulenpa että aika onnellista. Opiston pihassa kolmelta yöllä upea tähtitaivas, kuulas syyskuun yö, tähdenlentokin ... kiitos seurasta!

VALOA KAAMOKSESSA, toteutuneita haaveita ja tulevaisuudensuunnitelmia

"Onko teillä siellä opistolla mitään toimintaa?" on kysymys, jota meiltä kummastukseksimme silloin tällöin kysytään. Että onko. On. Välillä on toki hiljaista, mutta emme me silloinkaan täällä omaksi iloksemme istuskele. Silloin suunnitellaan tapahtumia tulevaisuuteen ja niputetaan vanhoja historiaan. Välillä taas kipitetään vikkelaan ja yritetään saada edes suurin osa asioista toimitetuksi.

Viime viikolla opistolla oli kaksi kurssia, jotka ovat kuuluneet opiston tarjontaan jo muutamia vuosia, Valoa kaamokseen viisi ja Pupupalleroita & hirvisoppaa kolme kertaa. Valoa kaamokseen -kurssilla oli joitakin kurssilaisia, jotka ovat olleet mukana joka vuosi. Yksi heistä on lieksalainen Selma Intonen, opiston uskollinen kannattaja, joka on houkutelut opistolle myös monia ystäviään. Selma on ollut muillakin kurssillamme, Lapinmatkoillamme ja osallistunut talkoisiin. Tänä vuonna toteutuu yksi Selman haaveista - saada viettää joulua läheisten ihmistensä kanssa opistolla.

Kun Nurmeksen Kyrölan palvelukeskuksen johtaja Eila Soikkeli ehdotti pari viikkoa sitten, että järjestäisimme joulunvieton mahdollisuuden opistolla, eipä meistä kukaan arvannut, että lupautumalla joulun järjestämiseen, toteuttaisimme jonkun ihmisen haaveen. Kun Selma tänään ilmoitti "joukkionsa" joulukurssille, oli sitä riemua joka Selman äänestä kuului, ilo kuulla. On hauskaa olla tekemässä jonkun haaveesta totta! Joulua voi tulla opistolle viettämään kuka vaan, vaikka lähtökohtana olikin tarjota joulutunnelmaa henkilöille, jotka syystä tai toisesta olisivat tahtomattaan viettäneet joulua yksin. Sen lisäksi, että saimme lahjaksi hienon idean, joka nyt jo tuonut paljon hyvää, saimme myös korvaamattoman apulaisen. Kyrölästä kesällä eläkkeelle jäänyt perushoitaja Aini Riikonen tulee miehensä Ossin kanssa koko joulun ajaksi opistolle. Läsnäolollaan Aini varmistaa turvallisen olon kurssilaisille myös öiseen aikaan, auttaa huonompiklaisia kulkemisessa ja auttaa tarvittaessa muutenkin.

Apulaiset, talkoolaiset, ideoijat, kurssilaiset - kaikki he ovat tosi tarpeellisia, välttämättömiä henkilöitä opistolle. Mikään apu ei ole liian vähäistä ja pienestäkin ideasta voi tulla suuri juttu.

Syksyllä meille soitti eräs nuori rouva, joka ehdotti, että järjestäisimme virkistävän päivän naisille. Toivomuksena oli, että ohjelmassa olisi liikuntaa, vinkkejä itsestään huolehtimiseen ja ennen kaikkea hyvää ruokaa. Otimme vinkistä vaarin ja ensimmäiseen naistenpäiväämme marraskuussa on ilmoittautunut jo parikymmentä osallistujaa ja odotamme väen vielä lisääntyvän. Päivän aikana venytellään, jumpataan ja kuullaan alustuksia aiheista "anna aikaa itsellesi" ja "jotta pysyisin kunnossa". Jatkossa voimme tarjota päiviä hieman vaihtelevin ohjelmin. Tarpeelliseksi osoittautuneen päivän lähtökohta oli pieni toivomus henkilöltä, joka tunsu tarvitsevansa virkistystä, mutta ei voisi irrottautua kotoa pitemmäksi aikaa kuin päiväksi ...

Opistolla vietetään Toveripäivien aikaan opiston 60-vuotisjuhla, joita edeltää viikon ajan "Muistojen kurssi". Toivomme, että sellaisetkin opistolaiset, jotka eivät ole täällä vuosiin käyneet, tulisivat verestämään muistojaan ja tapaamaan ystäviä. Puolestaan he, joille opisto on vieras, voisivat kyseisellä viikolla oppia paljon ja luultavasti nauraa makeasti jo historiaan jääneille tavoille ja ajatuksille. Esimakua tulevan viikon muisteluista saa Eevin ja Paulan ajatuksista etusivulta.

Ja ennen Toveripäiviä opistolla on vielä paljon tapahtumia. Opistolla tapahtuu listassa on lueteltu suurin osa kevään tapahtumista, joista tarkempia ohjelmia voi pyytää numerosta 013-430 120.

Kaunis kiitos, hyvää joulua ja toteutuvia haaveita jokaiselle lukijallemme toivottaa
Kristiina Vuorela

OPISTON YSTÄVÄT R.Y.:n VUOSIKOKOUS

la 16.3.02 klo 13

**Käsitellään sääntöjen
määräämät asiat
Tervetuloa! Hallitus**

PIRTIN VIESTI

Nurmeksen evankelisen opiston
Ystävät ry:n jäsenlehti
Tilausmaksu 50 mk/vuosi;
kevät -ja syysnumerot
Osoite Nurmeksen evankelinen opisto
75970 Kohtavaara
Puh. 013-430 120
Faksi 013-430 154
e-mail neokris@nettilinja.fi
Tilit
Nordea 209318-60172
OP 529915-540 1787

Painoasu Suomen Painotuote